

KVELDSTANKER til 7.aug.

SMÅPRAT OM REISER, TRØNDERE OG OPPLEVELSER

"E du trønder, du Å, da?"

De som kjenner meg godt, de smiler litt av alle mine opplevelser når jeg er ute på reise. Og det trenger ikke være lange reiser, eller spesielle, for så vidt. Det er nok at jeg reiser en liten tur med bussen, eller kanskje går en tur! Men sjansene for å oppleve mye, øker selvfølgelig med reisens lengde og antall medpassasjerer. Men altså, jeg har alltid noe å meddele etter reiser. Og ja, jeg vet at jeg lever og reiser med "åpne porer" og en stor porsjon utadvendt evne og vilje. Såpass selvinnsikt har man da. Men det ER sant at jeg møter mange takkemner og gledeskilder, hyggelige medvandrere og hardt prøvede, tapre mennesker OGSÅ når jeg er ute på reise.

Dagen i dag har ikke vært noe unntak. Jeg må av og til reise til Elverum og øyenlege. Sykehuset Innlandet er fordelt på flere små byer, og jeg ble altså henvist til øyeavdeling på Elverum (ja, det er over 20 mil fra Otta og dit). Og disse dagene blir lange og anstrengende dager, det skal sies. Men jeg kom da dit, etter trivelig møte med Helse-Ekspressen og en kaffekopp og lefse. Ved Mjøsbrua ble jeg satt av, og geleidet inn i ventende drosje, som kjørte meg til Elverum. Trivelig, alt og alle.

Ventetida på Elverum ble kortet litt med noe rusling og bevegelse (for det er jo sunt, godt og nødvendig!). Og plutselig kunne jeg høre utrolig fengende og frisk korpsmusikk ute i en park. Ja, jeg ER svak for slikt. Så jeg tok fram sitteputa mi og lytta etter beste evne. Og tok av skallet på det medbrakte, hardkokte egget og spiste min niste.

I Danmark bruker de ofte ordet "multitaske". Det betyr å gjøre flere ting på en gang. Jeg multitasker ganske så ofte, og nå spiste jeg egg, lytta, koste meg OG snakka med trøndere samtidig. For jeg traff selvfølgelig trøndere!

"Hør DU kålles korps det hær e?" spurte min sidekvinne, som også var av det praktiske slaget, og hadde tatt med sitteunderlag..

"Nei, æ skoill akkorat te å spør DÅKK," svarte jeg.

"Nei, men... E du trønder, du Å, da?"

Og så gikk praten. De var her i forbindelse med Landsskytterstevnet. Og jeg kunne faktisk bidra med

en smule kunnskap om jenta fra Hemne og mannen fra Orkdal. NOE må man jo holde seg orientert om, selv uten TV i stua.

På vei opp til sykehuset, nådde jeg igjen ei grønnkledd dame. Idet jeg passerte, spurte hun: "Kainnj du si mæ vei'n te posthuset hær?"

Jeg stanser der, og gjør et langt hopp (over flere samtaler og flere timer, og en krevende undersøkelse).

Etter ytterligere venting, og nå er det godt utpå ettermiddagen, kommer en blid sjåfør inn i hallen og sier navnet mitt.

"Otta, ja?" spør han. Og ja, jeg er veldig moden for å komme meg heimover nå, så jeg følger takknemlig med ham ut i bilen.

Og slitne øyne får hvile litt innimellom, mens kveldens "privatsjåfør", som viser seg å være pinsevenn og sangevangelist, synger litt, lytter til behagelig musikk og snakker med sin passasjer. Etter at jeg er avlevert og ønsket alt godt, stikker han like gjerne bortom pinsevennens storstevne her på Otta.

Og jeg? Etter litt havresuppe og grovbrød sitter jeg her og småprater på lånt datamaskin (min kontor-

data sa takk for seg i går). Takk for lånet, kjære Jorunn kirkeverge! Takk for følget, kjære leser! God helg!

Helga H.